

[Johannes Jensen.]

at foreslaa, at Indlemmelseskommissionen kan skønne over og eventuelt bestemme, at en ny Afstemning skal finde Sted.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne nævne, at Flertallet har ment det rigtigt, at der aabnes Adgang for en Købstadkommune, overfor hvilken der fremsættes Indlemmelsesbegæring enten fra en Landkommune eller fra et Distrikt, til at rejse Kravet om, at andre Indlemmelsesspørgsmaal, som har Interesse for Købstaden, tages op til samtidig Behandling og bliver overvejet af Indenrigsministeren, inden denne træffer endelig Afgørelse.

Endelig foreslaar Flertallet, at Indlemmelse skal finde Sted fra en 1. April af regne, medmindre de paagældende Kommunalbestyrelser er enige om at ønske en anden Dato.

Forskellige andre Spørgsmaal om Ændringer i den bestaaende Lov har været fremme indenfor Udvalget, men under Hørsyn til, at den højtærede Indenrigsminister saavel ved Sagens første Behandling her i Salen som under Samraadet med Udvalget har erklæret, at en Revision af Loven af 28. Juni 1920 kan ventes forberedt, har Udvalgets Flertal indskrænket sig til at foreslaa de Ændringer, jeg her har omtalt. Af formelle Grunde er de sammenfattede i et enkelt Ændringsforslag gaaende ud paa at give Lovforslaget en ny Affattelse, og dette Ændringsforslag, som er stillet af det Flertal, jeg har omtalt, vilde jeg gerne tillade mig at anbefale til det høje Ting.

H. P. Johansen: Som Ordfører for Mindretallet, der i dette Tilfælde bestaar af Socialdemokraterne, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger om de Ændringer, som et Flertal af Udvalget, nemlig Radikale, Konservative og Venstre, har foreslaaet til Loven om Landdistriktets Indlemmelse i Købstadkommuner.

Jeg skal først bemærke, at det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører nu udtalte, at der er en af Ændringerne, som hele Udvalget i Princippet kunde tiltræde, nemlig den Ændring, som gaar ud paa, at hvor kun en Del af en Sognekommune skal indlemmes i en Købstadkommune, skal Befolkningen paa dette Omraade have Ret til at vælge tre Repræsentanter til at forhandle med Indlemmelseskommissionen. Ogsaa mit Parti mener, at det kun er ret og rimeligt, at den Befolkning, der skal skifte Kommune, faar en Repræsentation, der kan varetage dens Interesser og tale dens Sag overfor Ind-

lemmelseskommissionen. Men Mindretallet maa beklage, at denne Bestemmelse er blevet kædet sammen med andre Ændringer, som vi ikke kan stemme for. Vi kommer saaledes til at stemme imod et Punkt, hvis Princip vi i Virkeligheden billiger, men som man vil se af den Betænkning, der er afgivet, har vi dèr gjort udførlig Rede for Aarsagen hertil.

Hvad de øvrige Ændringer angaar, kan Mindretallet derimod ikke tiltræde dem. Vi kan f. Eks. ikke tiltræde Ændringen i § 2 om en ny Afstemning paa saadanne Steder, hvor Indlemmelsen er forberedt, og hvor i Virkeligheden alt er i Orden i Henhold til den gældende Lov. Nu ved jeg nok, at der staaar, at ny Afstemning *kan* kræves, med andre Ord, Flertallet har formet Bestemmelsen saa forsigtig som muligt, det har aabenbart haft Følelsen af, at det var en lidt skrap Bestemmelse at kræve en ny Afstemning saadanne Steder, hvor den gældende Lovs Bestemmelser angaaende Afstemningen var opfyldt til Punkt og Prikke. Men jeg ser saaledes paa det, at selv om der ikke er brugt den Form, at ny Afstemning *skal* kræves, tror jeg dog, Bestemmelsen vil komme til at virke som en Henstilling til Kommissionen om at beordre en ny Afstemning. Jeg tror, at Resultatet i Virkeligheden vil blive det samme; der vil blive krævet en ny Afstemning de Steder, hvor en Indlemmelse er under Forberedelse. Mit Parti har det Syn paa denne Paragraf, at det er en unødvendig Paragraf, thi hvis Stemningen forandrer sig, efter at Ændringsforslaget er vedtaget, hvis der altsaa er Grundlag for at foretage en ny Afstemning, saa skal, det føler jeg mig overbevist om, det Spørgsmaal nok blive rejst af Befolkningen selv paa det paagældende Sted, uden at Rigsdagen behøver at tilskynde dertil. Endvidere maa man dog ogsaa erindre, at en saadan Afstemning koster en Del Penge. Hvor meget, er jo vanskeligt at sige, det afhænger af, hvor stort det Omraade er, der er Tale om; men tænker man blot paa en Afstemning ved et kommunalt Valg, saa koster det jo dog saadant noget som et Tusinde Kroner i en mindre Købstad, foruden at det koster de forskellige Organisationer og Vælgerforeninger baade Tid og Penge. Vi mener, at det er ubegrundet at foranledige ny Afstemning og nye Udgifter ved Indlemmelser, som er paabegyndt. Men hertil kommer, at det efter vor Mening ogsaa er lidt for store Veksler at trække paa Folks Taalmodighed. Naar man i et saadant Landdistrikt for maaske et eller to Aar siden har gennemført en Afstemning og opfyldt Lo-